

Simona Hamer:

AMEN, PA GLAVO POD KAMEN

(žanr: črna komedija (ker so mi tako rekli, da naj bo))

BOG – na izzzzziiii, skuliran in vse kar še je teh novodobnih izrazov, ki označujejo ležernost.

V osnovi simpatičen in rahlo zmeden, oblečen kot kakšen raper iz MTV videospotov, okrog vratu mu visi debela zlata verižica, z obeskom na katerem piše Motherfucker... Lahko ima majico z napisom Najboljši očka

MAMA- pač mama, s tem da upam, da karikirana do te mere, da ne obstaja v resničnosti

ALJAŽ- nekdo, ki se je znašel na življenjskem razpotju

AVTORICA – skrita nekje med vrstice...Upam, da komična.

I.

Soba. Aljaž in Bog v zaupnem pomenku. Mama se dere iz kuhinje.

MAMA: Aljaž?

BOG: Glej, vem, da si spet bil...

ALJAŽ: Ja ...

BOG: Pa sej to je normalno...

ALJAŽ: Ne!

MAMA: Ker nima smisla, če potem ne poješ.

BOG: Kok si ti čudn, stari...

ALJAŽ: Zakaj? Ker mi samo to ni dovolj?

MAMA: Če bi mi prej povedal, bi rajši manj skuhala.

BOG: Pa kva bi še rad? Za froce pa ženo še maš čas...Love pa..!

ALJAŽ: Ja!

MAMA: Kaj ja, kaj ja? Itak je skoz isto. Jaz se trudim, da bi ti imel urejeno prehrano, pa da ne bi rabil po cele dneve od sendvičev živet, pol mi pa šnicli ostajajo.

BOG: Glej, morš sprobat...Veš kva bi eni dal, da bi bli na tvojem mestu

ALJAŽ: Vem!

MAMA: A veš, kaj vse bi eni dali za doma skuhan obrok? Ej, s tabo se pogovarjam... No, vsaj župo si pojedel... Sem si jo mislila jaz sicer še malo pogret, pa jo pojest po šihu... No bom pa zdaj pač ta šincl...

BOG: Ker jst vidm, a veš, da nekak nisi čist' ...

ALJAŽ: Pa kaj lahko..!

BOG: Ok, ok...sori.../

MAMA: Kaj si reku?

ALJAŽ: Ma nč...

BOG: Ne bom več vate silu.../

MAMA: Kaj?

ALJAŽ: Hvala!

MAMA: (*pri vratih sobe*): Ja, kaj je pa zdaj to...

ALJAŽ: Kaj?

MAMA: Se mi zdi, da se malo čudn obnašaš...

ALJAŽ: Kaj?

© Simona Hamer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.
simona.hamer@gmail.com

MAMA: Čist tih si, šnicla nisi pojedu, pa še neki se zdiraš, pol pa hvala...

ALJAŽ: Eh...

MAMA: A si pil?

ALJAŽ: Kaj?

MAMA: Vprašala sem te, če si pijan?

ALJAŽ: Pa daj nehi, mama.

MAMA: Pihni v mene...

ALJAŽ: Pa ti nisi...

MAMA: Rekla sem, da pihni!

A si začel droge jest? Aljaž! Povej, a si na drogah?

ALJAŽ: Pa nehi no težit. Nč mi ni.

MAMA: Poglej se, kakšen si! Ko smrt! Zgledaš ko smrt!

ALJAŽ: Mami, nič ni no... Sam malo sem utrujen...

MAMA: Ja ni čudno, ko pa tko pozn domov hodiš...

ALJAŽ: Mama...

MAMA: Nisem hotla nč rečt, ker upam, da si dovolj pameten, da veš kaj je prav in kaj ne...
Sam ko te takega vidim...

ALJAŽ: Mama...

MAMA: Ja, kaj?

ALJAŽ: Pa nehi težit, no. Nism na drogah, sam crknjen sem, ok? In šnicla nism pojedu, ker mi pač ni zapasal, ok? Pa ne morš mi non stop pod prste gledat... Saj nimam tri leta, no...

MAMA: Aljaž! Tako se pa z mano ne boš pogovarjal...

ALJAŽ: Pa saj...

Mama jokajoč odide izpred vrat sobe. Usede se za kuhinjsko mizo in začne potihno moliti, zraven še vedno hlipa.

ALJAŽ besno brcne v posteljo...

BOG: A zdaj je še vedno vse kul? Mami joka...

ALJAŽ: Daj nehaj mi morit, no...

BOG: Sorči.

ALJAŽ: Sam mir mi daj... Dajte mi mir!

BOG: Te čisto razumem, veš... Men je včasih tudi tu mač vsega skupi... Veš, ko se ti zdi, da bi bilo najboljši kr zgint nekam...

ALJAŽ: Pa daj nehi srat pa se delat, da ti kao vse štekaš pa vse veš! Pojma nimaš!

BOG (*jokajoče*): A ti misliš, da si edini, ki ma probleme? Da so važna samo tvoja čustva? Jst mam tudi srce, da veš!

ALJAŽ: Daj odjebi! Resno mislim! Odjebi u pičku materino!

Bog ga vprašujoče obsojajoče in vsevedoče pogleda skozi solze.

ALJAŽ: Oprosti... saj nisem mislu...

BOG: Sej vem...

ALJAŽ: Res! Kr bleknu sem...

BOG: Sorči, sam moram... Taka so pravila.

ALJAŽ: Ne! Oprosti!

Bog zamahne z roko, zablika se, ALJAŽ kot spodsekan pade na kolena in začne moliti...

II

ALJAŽ in mama za mizo, na kateri so šnicli. Roke sklenjene v molitev, glavi povešeni, šepetata.

MAMA: Pa kdaj si nazadnje sploh bil?

ALJAŽ: Pa ne vem, no... Sej bom...

MAMA: Zaradi mene res ne rabiš. To delaš za sebe, veš... Sam ti pa on vesta, kaj vse si naredil narobe in vidva morata to razčistit.

ALJAŽ: Bom jutri, ok?

MAMA: Zakaj vedno odlagaš stvari? Jutri ne bo nič boljše...še slabše bo...ker čakaš.

ALJAŽ: Pa kva bi zdej rada?

MAMA: Samo, da maš ti čisto vest. To!

Dolga, mučna tišina med njima... Od zadaj, kot da nekdo pod tušem prepeva.. »...he washed my sins away...«

MAMA: Aljaž, a je kaj narobe?

ALJAŽ: Mama!

MAMA: Meni lahko vse poveš veš... A si kaj takega nardil?

ALJAŽ: Dej nehi paničarit, no...

MAMA: Kaj si pa nardil? Povej!

ALJAŽ: A bi prosim lohk dala mir.

MAMA: A si koga pretepu? Saj nisi, ne? A si? A si komu kaj nardil?

ALJAŽ: Mama...

MAMA: A si se zalubo? A je z naše fare?...pa ne da maš punco...ne da...Aljaž?!

ALJAŽ: Pa kva bi ti rada?Hm? A če zdej takoj grem tja, a bo pol kul? Hm? A boš pol srečna?

MAMA: Aljaž...

ALJAŽ vstane in ihtavo gre v kopalnico. Tam Bog pod tušem veselo prepeva. ALJAŽ potrka na vrata tuš kabine. Seveda ga takoj ne sliši. Še enkrat. Močneje.

BOG: Fak! Pa ti nisi normalen.. Sm se skor polulu...

ALJAŽ: A lahko zdej?

BOG: Zdej? A ne vidš...

© Simona Hamer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.
simona.hamer@gmail.com

ALJAŽ: Zdej!

BOG: Ok, ok... Čak...mam še mal duš gela tle...Pa še šampon... A ne bi...

ALJAŽ: Zdej! Halo?!

BOG: Sorči, no...sm pač rad čist, ne... A ne veš, da je potrpljenje kao ful kul pa to...

ALJAŽ začne besno razbijati po vratih tuš kabine.

BOG: Pa dej nehi, no... Sej bom... Ti se pa priprav... Vprašaj se vse tisto pred spovedno sra..., pa to... Al si že?

ALJAŽ: Ne... jst bi sam rad...

BOG: No, no, no... kr lepo počas... Kr vprašaj se... Pa bova pol dalje... Sej jst te slišim, veš. Kjer koli že si, te slišim...

Bog zapre vrata tuš kabine in nadaljuje s svojim obredom čiščenja, oziroma, po domače, tuširanja. Aljaž se na straniščni školjki poglobi vase.

ALJAŽ: Se veselim življenja?

Ja.

Imam spoštljiv odnos do drugega spola?

Ja.

Ali skrbim za čistost v mislih, besedah in dejanjih?

Ja.

Sanjarim in spletkarim?

Ja.

Ali berem in gledam stvari, ki me spolno vznemirjajo?

Ja.

Se samozadovoljujem?

Ja.

Sem tudi v mislih zvest zakoncu, fantu, dekletu?

Ja?

Sem vesel družin z več otroki in jim pomagam po svojim močeh?

Ja, verjetno.

© Simona Hamer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.
simona.hamer@gmail.com

Sem sodeloval pri splavu ali ga odobral?

Ne...upam. Ne!

Sem/

BOG: Ok, ok...sm že...

ALJAŽ: Jst pa še ne...

BOG: Ni frke, stari... Bova mal impro.

Bog ugasne vodo. Malo odpre drsna vrata tuš kabine, z eno roko se drži za mednožje, z drugo naredi križ čez Aljaža, ki zdaj, malo manj poglobljen vase, sedi na straniščni školjki.

III

Mama, Aljaž in Bog na kavču gledajo televizijo. Mama požrtvovalno je kokice, Aljaž pa vmes štrka po telefonu.

ALJAŽ: Ne bi smela toliko soli...

MAMA: Hm?

ALJAŽ: Soli na kokice.

MAMA: Aha... Ja, saj jih nisem nič zraven solila. So za mikrovalovno.

ALJAŽ: Vem. Sam kao ni zdravo. Za tebe. Holesterol.

BOG: Evo. Sem reku, itak ni bil njen tip. Ona rabi pravega dedca, ne pa neke cince mince...

Pa ta Hju bo itak katastrofa, ko enkrat več ne bo imel teh bujnih las...

MAMA: A jih boš ti?

Aljaž štrklja sporočilo po telefonu. Pošlje. Odloži telefon.

MAMA: Ej!

ALJAŽ: Kaj?

MAMA: A boš?

ALJAŽ: Dej.

BOG: Pazdi zdej... Zdej bo njena rit dol po tej štangi prislajdala... Uuuuuu... a si vidu? Kaka baba, ti rečem, kaka baba... Naj se ta Hju kar poroči z uno preklo, pa jo proba guzit... Si bo še kej naredu, revček.

MAMA: A si vse pojedu? Ti še nardim?

Telefon sporoči, da je dobil sporočilo. Aljaž pograbi telefon.

Aljaž bere sporočilo. Nasmehne se. Očitno je prebral nekaj porednega. Tako porednega, da

bi moral pošiljatelja kar po nagi ritki našeškati.

Aljaž gleda še bolj poredno kot je morala poredno gledati oseba, ki je napisala sporočilce in hitro tipka po telefonu. Poredni nasmeški...

ALJAŽ: Hm? Ne morem več... Lohk mi pa cocacolo daš s hladilnika, če greš v kuhno.

MAMA: Pa sej jo maš še tle.

ALJAŽ: Ja, sam ta ni mrzla!

Aljaž, vidno zadovoljen, pošlje sporočilo in odloži ta poredni telefon na mizico, na kateri verjetno drži noge, ko mama ne gleda, in na kateri se verjetno valja še kakšna kokica, ki je mamina čistunskost ni zapazila.

MAMA: Pa daj nehaj si zmišljevati, no...

BOG: In zdej bo Mr. Prfekt reku, da more nekam it, da mora v Ameriko... Ziher! Pol bo pa njej žal, ker mu ni kaj prej rekla, pa ker je bla zaljubljena v unga idijota z lasmi...

ALJAŽ: Hm?

MAMA: Nehi. Pa glej film, če misliš

ALJAŽ: Sej gledam. Ne bodi sitna...

MAMA: Jaz si ga sposodim, ti pa pol tko... Bi reku, pa bi kaj drugega prinesla, če ti ta ni fajn...

ALJAŽ: Ne, sej je kul.

Telefon sporoči, da je dobil sporočilo. Aljaž pograbi telefon.

MAMA: A lahko prosim izklopiš to piskanje?

BOG: Evo... Koza smotana! Dnevnik je pa kar tam pustla. Valda, da ga bo prebral... Ziher ga bo prebral! Evo...evo...kaj sem reku?

Aljaž bere sporočilo. Nasmehne se. Očitno je prebral nekaj še bolj porednega. Tako zelo porednega, da je zdaj pa res že skrajni čas, dal pošiljatelja kar po nagi ritki našeška.

Aljaž gleda še bolj poredno kot je morala poredno gledati oseba, ki je napisala sporočilce in hitro tipka po telefonu. Najbolj poredno poredni nasmeški...

MAMA: Aljaž.

Aljaž!

ALJAŽ: Kaj?

MAMA: A lahko nehaš prosim?

Aljaž je ne posluša, ker je poreden in poredno tipka porednici dalje.

BOG: Sej ni panike... Zej bo pa ful lepo, ker ji bo novga kupil. Ziher ji bo nov dnevnik kupu, bosta vidla!

Mama ihtavo vstane in gre. Aljaž rahlo nemotivirano pogleda za njo. Ne vemo, kaj si misliti, da si on misli...Razen tega seveda, da se mu mudi na obisk k porednici s porednim telefonom, ki pošilja poredna sporočila.

BOG: Evo! Sem reku! A vidiš?

Aljaž iz misli na porednico pomisli na misli, ki jih je Bog delil z njima in ne more verjeti!

© Simona Hamer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.
simona.hamer@gmail.com

ALJAŽ: Stari, sam ti pa res vse veš. Ti vse vidiš! Ti si... Ti si res vsemogočen...

BOG: Ja valda, če sem pa ta film vidu že stokrat!

III

ALJAŽ v kopalnici. Bog čepi na WCju, zaviti je v dolgo brisačo, ki skoraj zakriva WC. Tudi čez glavo ima brisačo...če bi želela, da izgleda še bolj kot nedolžna Marija, bi bilo to skoraj nemogoče.

ALJAŽ si obrije svoje tri dlake, si stiska mozolje, si ureja frizuro, se parfumira. Bog govori s čudno drugačnim glasom, kot da doživlja zunaj telesno izkušnjo ali kot da se je preselil v mehiško nadaljevanko... Ga Aljaž sliši? Kdo bi vedel – razen Boga...

BOG: Ti ne verjameš v fuk... Ne verjameš v seks kot nekaj, kar lahko služi samo užitku. To ni telovadba, če bi to hotel, bi šel tečt, ali v fitnes ali na Šmarno goro... Ti ne verjameš v fuk sam po sebi. Pa me vseeno fukaš, da se prepričaš, kako ti v fuk sam po sebi ne verjameš. In ko me pofukaš, se počutiš krivo... Ker ne verjameš v fuk...In me pofukaš še enkrat, da bo ja držalo... In ker ne verjameš v fuk, me samo fukaš, ker vse ostalo bi bilo v nasprotju z iskanjem potrditve tvoje teze ne-verjetja v fuk. ... Ne verjameš, da lahko jaz verjamem tudi v fuk... Ker ti ne verjameš v fuk in še posebej ne verjameš v tiste, ki verjamejo tudi v fuk. Jemlješ pa vseeno... Sicer vedno s precejšnjo dramo, pa vseeno. Jemlješ. In ne rečeš hvala. Močiš in razmišljaš. Ali pa se kesaš. Pereš si me s sebe, takoj ko opraviva. To ni lepo, ni krščansko... Nastavi še drugo lice! Pofukaj me še enkrat...

IIII

Mama joka v kuhinji. Ura glasno tiktaka in njeno srce glasno tiktaka.

ALJAŽ vstopi skozi vrata. Mama plane do njega, on samo stoji in jo posluša, z zdolgočasenim izrazom na licu.

Mama kriči vprašanja in dela križe čez Aljaža, vmes pa pada na kolena in vije roke v zrak.

Aljaž stoji in jo gleda.

MAMA: A ti veš, kolk je ura?!

Ura je pol sedem Aljaž! Kje si bil?

Aljaž! Ne laži... Lagat je greh! Meni lagat pa sploh!

Povej mi kje si bil! Pol pa greva k maši!

Aljaž, jaz se ne hecam. Čudn si, res si čudn zadnje čase.

Aljaž, jaz res več ne morem!

Aljaž! ALJA...

Ojoj, prejoj! Naenkrat maminega glasu n!. Pride Bog.

BOG: Stari...sem jo dal malo na mute. Pejd, greva...

IIIIII

ALJAŽ in Bog, pokrita z odejo čez glavo, šepetata.

BOG: Lej, jst res nism pameten, pa mogoče zato ne vidim problema...

ALJAŽ: Stari, a si ti kdaj prečital to, kar si napisal?

BOG: Kaj? Aha... ne... veš, jst ne znam pisat, pol sem pa drugim sam narekoval... Sej ni važn.

ALJAŽ: Seveda, da je važn!

BOG: Eh... Pa veš, kdaj je to blo...

ALJAŽ: So stvari, ki so večne...

BOG: Stari, jst še za sebe ne vem, če sem večn, kaj šele za kej družga...

Dramatična pavza.

ALJAŽ: Jst vem, da si...

BOG: Kaj?

ALJAŽ: Jst vem, da si ti večn...

BOG: Kul.

Še bolj dramatična pavza.

ALJAŽ: Bom nehu, res. Si bom našo dobro in verno in ljubečo punco. Res bom nehu!

BOG: Zaradi mene pa res ne rabiš...

ALJAŽ: Ja, valda. Ker to ni prav.

BOG: Kdo to pravi?

ALJAŽ: Ti! Pa meni neki tukaj notri.

BOG. Pa dej nehi komplicirat, no! A ti je fajn? Sej verjetno te bom res mogu mal kaznovat enkrat, samo če ti je fajn, se verjetno splača, ne?

IIIIII

MAMA na kolenih, moli. Tu in tam ji pogled uide na kak madež, ki ga hitro, medtem, ko moli, pobriše s krpo.

MAMA:

očenaškisivnebesihposvečenoboditvojeimepridiknamvtvojekraljestvozdgodisetvojevoljakakorv
nebesihtakonazemljindajnamdanesnašvsakdanjikruhinodpustinam....

Aljaž v svoji postelji. Moli. Vmes si ga drka.

ALJAŽ:

očenaškisivnebesihposvečenoboditvojeimepridiknamvtvojekraljestvozdgodisetvojevoljakakorv
nebesihtakonazemljindajnamdanesnašvsakdanjikruhinodpustinam....

*Bog s škarjicami krajša svoje sramne dlake, medtem ko ima na obrazu čistilno masko, v
ušesih ali pa samo v glavi, pa očitno neko fajno muziko, ker si tu in tam kaj zabruna ali
pomiga v ritmu.*

Recimo: »Uuuuuuu ...what a little moonlight can do.....uuuuuu....can do to you....

IIIIII

MAMA na kolenih, moli in joče, joče, joče.

MAMA:

očenaškisivnebesihposvečenoboditvojeimepridiknamvtvojekraljestvozdisetvojevoljakakorv
nebesihtakonazemljindajnamdanesnašvsakdanjikruhinodpustinam....

Aljaž živčno hodi po sobi in se z glavo buta v zid

ALJAŽ:

očenaškisivnebesihposvečenoboditvojeimepridiknamvtvojekraljestvozdisetvojevoljakakorv
nebesihtakonazemljindajnamdanesnašvsakdanjikruhinodpustinam....

Bog rešuje križanko. Na glas bere vprašanja in ko se spomni odgovora, se v milnem mehurčku pojavi rešitev in začne plavati po zraku. Recimo: vprašanje se glasi: Svetlana Makarovič, Bog razmišlja, razmišlja, razmišlja, naenkrat se Svetlana Makarovič pojavi v milnem mehurčku in čaka, da jo zapiše v prazna prosto. Čaka, čaka, si živčno prižge čik in čaka, čaka...Končno se Bog spomni in črkuje S...M. Svetlana Makarovič prezirljivo vrže čik na tla, ga pohodi z nogo, izjavi nekaj v smislu In potem sem jaz čudna? In gre v svoja dva kvadratka. .

IIIIIIII

MAMA na kolenih, moli in joče, joče, joče in kliče Boga.

MAMA:

očenaškisivnebesihposvečenoboditvojeimepridiknamvtvojekraljestvoztvojevoljakakorv
nebesihtakonazemljindajnamdanesnašvsakdanjikruhinodpustinam....

Aljaž se samo še buta v zid.

ALJAŽ:

očenaškisivnebesihposvečenoboditvojeimepridiknamvtvojekraljestvoztvojevoljakakorv
nebesihtakonazemljindajnamdanesnašvsakdanjikruhinodpustinam....

*Bog si maši ušesa, ker mu res že gresta na živce. Do njega dramatično Aljaž in mu da roke iz
ušes.*

ALJAŽ : Stari...jst bi se kr obesu...

BOG: Uf, kako tipično slovensko.

ALJAŽ: Ne...resno mislim! Jaz ne znam v tem svetu živeti, res ne! Ne morem. Kar ubil se
bom...

BOG: Naj se zgodi tvoja volja...saj si svoboden človek.

Aljaž Bogu odpne pas (na katerem piše In god we trust!) in se z njim obesi.

© Simona Hamer

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.
simona.hamer@gmail.com

IIIIIIII

Medtem ko Aljaž binglja izpod stropa, mama še bolj strastno moli in kliče Boga in moli in kliče Boga!

BOG:

Ja...kaj naj rečem? Jaz bi samo rad, da bi bili vsi srečni...pa da bi se imeli radi...pa mir na svetu, ja! To! Mir na svetu, ker to itak pomeni tudi, da bi se imeli vsi radi...Pa da bi meli radi živali in rastline in nasploh vsa živa bitja...in kamen...tudi kamen, ker tudi kamen ima mogoče čustva...ker da bi imeli radi na splošno vse stvari, vse kar nas obdaja, celotno stvarstvo...tudi vodo in zrak...in da bi vsi skupaj živeli v slogi in miru in ... in harmoniji....Ja, da bi vse stvarstvo živelo v harmoniji! Da bi bilo vsem fajn...Saj kaj drugo je itak težko, ne? Da bi se vsi imeli fino...

Hm ... Še kaj?

Ne... Da bi se imeli fajn in pika!

Bog gre k mami in jo konkretno nabriše. Njene molitev je bila uslišana.